

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/45/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3811222081
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Čupková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3811222081.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Beáty Čupkovej a sudcov JUDr. Viery Škultétyovej a JUDr. Aleny Záhumenskej v právnej veci navrhovateľky U. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. XX/X, N., zastúpenej S. K.E., advokátom, so sídlom N., H. XX/X proti odporkyňi Q. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom N., I. P. XX/X, o zaplatenie 300 Eur s prísl., o odvolaní odporkyne proti rozsudku Okresného súdu Prievidza, č.k. 6C/40/2012-43 zo dňa 15. novembra 2012, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd svojím rozsudkom rozhodol, že odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľke sumu 300 Eur s úrokom z omeškania vo výške 9,5 % ročne so sumy 300 Eur od 23.08.2011 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vyslovil, že o trovách konania rozhodne až po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Vychádzal zo skutkového stavu zisteného z vykonaného dokazovania - vyluchu účastníkov, svedkov D. Z. a I. N., výzvy na zaplatenie zo dňa 21.10.2011 a rozpisom uhradených splátok, na základe ktorého dospel k záveru, že navrhovateľka poskytla odporkyňi peňažné prostriedky formou ústnej pôžičky v celkovej sume 460 Eur a termín vrátenia pôžičky nebol medzi účastníkmi dojednaný. Spornou medzi účastníkmi bola skutočnosť, v akej výške splatila odporkyňa navrhovateľke poskytnutú pôžičku. Navrhovateľka tvrdila, že odporkyňa jej uhradila sumu celkom 160 Eur, na rozdiel od odporkyne, ktorá za uhradenú považovala časť pôžičky vo výške 280 Eur. Nakoľko vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že by odporkyňa navrhovateľke zaplatila viac ako 160 Eur, keďže odporkyňa v konaní nepredložila žiadne dôkazy preukazujúce zaplatenie ďalších splátok, vyhovel uplatnenému návrhu v celom rozsahu. S odôvodnením, že účastníci nemali dohodnutý termín vrátenia pôžičky a odporkyňa poslednú splátku vo výške 10 Eur uhradila dňa 22.08.2011, za termín splatnosti považoval deň nasledujúci po uhradení poslednej splátky, t. j. 23.08.2011. Výšku úrokov určil v zmysle Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z.

Proti tomuto rozsudku odporkyňa podala včas odvolanie. Nesúhlasila s rozsudkom okresného súdu z dôvodu, že z požičanej sumy 460 Eur vrátila 280 Eur, preto jej dlh je 180 Eur. Súdu vytýkala, že vyhovel uplatnenému návrhu, keď navrhovateľka nemala ani jeden dôkaz a doklad o splácaní pôžičky. Nie je ochotná splatiť viac, ako je jej dlh. Namietala, že súd vzal do úvahy výpoveď navrhovateľky, ktorá si nepamätala ani to, čo bolo pred týždňom. Rozhodla sa, že navrhovateľke splatí len sumu 180 Eur v splátkach po 20 Eur.

Navrhovateľka sa k podanému odvolaniu nevyjadрила.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok okresného súdu je potrebné potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p.

Preskúmaním veci bolo zistené, že okresný súd riadne zistil skutkový stav veci a z odôvodnenia jeho rozhodnutia je zrejmé, že vykonané dôkazy vyhodnotil podľa zásad uvedených v § 132 O.s.p. Dôsledne sa vysporiadal so všetkými vykonanými dôkazmi, ako aj tvrdeniami oboch účastníkov. Zo svojich zistení vyvodil aj správny právny záver. V podanom odvolaní odporkyňa neuviedla žiadne podstatné okolnosti, ktoré by mohli privodiť zmenu napadnutého rozhodnutia, v podanom odvolaní vychádza z odlišných skutkových záverov, než prvostupňový súd a robí z vykonaných dôkazov vlastné skutkové závery, z ktorých vyvodzuje, že má povinnosť z poskytnutej pôžičky vrátiť dlh len v sume 180 Eur.

V prejednávanej veci je nepochybné, že účastníci v auguste 2010 uzavreli ústnu zmluvu o pôžičke v zmysle ust. § 657 Občianskeho zákonníka, ktorou navrhovateľka odporkyňa poskytla pôžičku v sume 460 Eur. Medzi účastníkmi zmluvy bolo dojednané, že poskytnutú pôžičku odporkyňa uhradí v pravidelných mesačných splátkach podľa svojich možností po 20 až 30 Eur mesačne od septembra 2010. Nakoľko tvrdenia účastníkov zmluvy ohľadne splatenia pôžičky boli odlišné, dôvodne okresný súd zameral dokazovanie, či dlh voči navrhovateľke zanikol splnením podľa § 559 ods. 1 Občianskeho zákonníka a v akom rozsahu. Rozsah dôkazného bremena, teda okruh skutočností, ktoré ako rozhodné musia byť preukázané, ako aj to, kto je nositeľom dôkazného bremena, vyplýva z hmotného práva z ust. § 657 Občianskeho zákonníka. Žalujúci veriteľ (v danom prípade navrhovateľka) má povinnosť preukázať uzavretie zmluvy o pôžičke a na jej základe poskytnutie peňažnej sumy a žalovaný dlžník (v danom prípade odporkyňa), ak sa chce úspešne ubrániť, musí preukázať zánik záväzku, a to buď splnením dlhu podľa § 559 Občianskeho zákonníka, alebo iný dôvod zániku záväzku podľa všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka o zániku záväzkov. V posudzovanej veci odporkyňa dôkazné bremeno neunesla, v konaní nepreukázala, že z poskytnutie pôžičky 460 Eur splatila sumu nad 160 Eur (splatenie pôžičky v sume 160 Eur nebolo medzi účastníkmi sporné), preto správne prvostupňový súd v súlade s výsledkami vykonaného dokazovania rozhodol, že odporkyňa je povinná vrátiť navrhovateľke sumu 300 Eur s 9,5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 300 Eur od 23.08.2011 do zaplatenia.

K rozhodnutiu prvostupňového súdu odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že občiansko-právne sporové konanie je konaním dôkazným a ten účastník, ktorý neunesol dôkazné bremeno na preukázanie svojich tvrdení, nesie nepriaznivé následky v podobe takého rozhodnutia súdu, ktoré vychádza zo skutkového stavu zisteného na základe ostatných vykonaných dôkazov. Odporkyňa okrem svojho tvrdenia, že navrhovateľke zaplatila sumu 280 Eur, žiadnymi dôkazmi svoje tvrdenia nepreukázala, nedisponovala žiadnymi písomnými listinami, ktorými by bola preukázala splatenie dlhu, tvrdenia odporkyne o vrátení pôžičky nepreukázal ani svedok I. N., nevypovedal tak, aby z jeho výpovede mohol súd vyvodiť, že odporkyňa vrátila dlh z pôžičky v sume 280 Eur. Jeho výpoveď, že mu odporkyňa povedala, že má ešte zaplatiť sumu 180 Eur, nie je postačujúca.

S ohľadom na uvedené krajský súd rozsudok okresného súdu s prihliadnutím na dôvody podaného odvolania ako vecne správny potvrdil podľa § 219 ods. 1 O.s.p.

Odporkyňa v podanom odvolaní uviedla, že sa rozhodla, že bude dlh splácať v splátkach po 20 Eur, z čoho odvolací súd vyvodil, že žiada, aby súd podľa § 160 ods. 1 O.s.p. povolil odporkyňa splácať peňažné plnenie v splátkach. S poukazom na to, že k uzavretiu zmluvy o pôžičke došlo v auguste 2010, považoval odvolací súd za opodstatnené, aby dlh v prospech navrhovateľky bol vrátený v zákonnej 3-dňovej lehote. Odporkyňa totiž žiadne relevantné dôvody, pre ktoré by súd mohol povoliť splácanie dlhu v splátkach, v podanom odvolaní neuviedla.

Rozhodnutie bolo senátom prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.